

ΟΙ ΜΕΤΑΝΑΣΤΕΣ ΕΙΝΑΙ ΤΗΣ ΓΗΣ ΟΙ ΚΟΛΑΣΜΕΝΟΙ...

“Βούλγαροι κι Αρβανίτες, Αρμένιοι και Ρωμιοί, Αράπηδες και Άσπροι σε μια κοινή οργή, για την ελευθερία να ζώσουμε σπαθί να σφάξουμε τους λύκους που το ζυγό βαστούν και Χριστιανούς και Τούρκους σκληρά τους τυραννούν.”

Ρήγας Φεραίος

Σήμερα, στην εποχή της οικονομικής κρίσης, της αυξημένης ανεργίας και της εκμετάλλευσης, παρατηρούμε και μια άνοδο του ρατσισμού και της ξενοφοβίας. Το κράτος επιβάλλει την πειθάρχηση των κατώτερων κοινωνικών στρωμάτων και προσπαθεί να διαιωνίσει την κυριαρχία του, με πολεμικούς όρους. Ένα από τα μέτωπα αυτού του πολέμου είναι αυτό που διεξάγεται ενάντια στους μετανάστες. Τους μετανάστες, οι οποίοι αναγκάζονται να φύγουν από τη χώρα τους, αφού η παγκόσμια κυριαρχία τους έχει λεηλατήσει, καταστρέψει και ξεριζώσει ώστε ο «ανεπτυγμένος» κόσμος, μέρος του οποίου αποτελεί και η Κύπρος, να ζει σε μια συνθήκη πλαστής ευημερίας.

Έχουμε δει τον τελευταίο καιρό τους κάθε λογής πατριώτες να ουρλιάζουν για τους μετανάστες που κλέβουν τα λεφτά μας και που παίρνουν τις δουλειές μας. Αυτοί που ωρύνονται πως δεν θα επιτρέψουν τον «εξισλαμισμό της πατρίδας,» προσπαθούν να κρύψουν, δίχως να τα καταφέρνουν, ότι αυτό που ονειρεύονται είναι να μετατρέψουν τη χώρα σε ένα απέραντο, «φυλετικά καθαρό» φασιστικό κάτεργο. Μέσα από τη διάχυση της ρατσιστικής προπαγάνδας στην κοινωνία, προσπαθούν να πείσουν τους από κάτω πως για όλα τα προβλήματα που βιώνουν φταίει οι μετανάστες, δηλαδή αυτοί που περνούν ακόμα χειρότερα.

Εκείνοι που σήμερα μας κλέβουν και μας λεηλατούν τις ζωές μας, τα αφεντικά και οι εξουσιαστές, προσπαθούν να στρέψουν τους ντόπιους ενάντια στους μετανάστες, να διαιρέσουν την κοινωνία έτσι ώστε να μας πατήσουν στο λαιμό και να εδραιώσουν την κυριαρχία τους. Μέσα από τα Μ.Μ.Ε. διατυμπανίζουν συνεχώς το «πρόβλημα της μετανάστευσης», και με την ρατσιστική μεταναστευτική πολιτική της Ε.Ε. (Ευρώπη Φρούριο και Frontex) οι παρακρατικοί (και μη) φασίστες και ρατσιστές βρίσκουν πρόσφορο έδαφος για να σπείρουν το ρατσιστικό και εθνικιστικό τους δηλητήριο στην κοινωνία.

Το εξουσιαστικό ιδεολόγημα του εθνικισμού προσπαθεί να κάνει την κοινωνία να νομίζει πως οι μετανάστες είναι υπεύθυνοι για την ανεργία και την κρίση, ρίχνοντας στάχτη στα μάτια του κόσμου, κάνοντάς τον να νομίζει πως για τα προβλήματα που αντιμετωπίζει ο τόπος ευθύνονται οι ξένοι εργάτες. Τέτοιες λογικές χαρίζουν χαμόγελα στο κράτος και το κεφάλαιο, αφού συγκαλύπτονται οι δικές τους ευθύνες για την κοινωνική/οικονομική κρίση.

Τα «επιχειρήματα» εναντίον των μεταναστών, των προσφύγων, και όσων αιτούνται πολιτικό άσυλο είναι πλέον γνωστά. «Μας παίρνουν τις δουλειές», «τρώνε τα λεφτά του κράτους». Το πρώτο απευθύνεται στους μετανάστες και το δεύτερο στους πολιτικούς πρόσφυγες. Η θέση μας είναι σαφής: οι παραπάνω ισχυρισμοί είναι αβάσιμες βλακειές και δεν ισχύουν, ενώ για τα οποιαδήποτε οικονομικά προβλήματα υπάρχουν σε αυτόν τον τόπο την ευθύνη φέρει το κεφάλαιο και ο κρατικός μηχανισμός που το υποστηρίζει.

Ας ρίξουμε μια ματιά στα γεγονότα. Υπάρχουν σύνολο 100.000 μετανάστες στην Κύπρο, από τους οποίους το 66% είναι «νόμιμοι». Το 50% των «νόμιμων» είναι οικιακοί βοηθοί ενώ η συντριπτική πλειοψηφία των μεταναστών απασχολούνται σε διάφορες χαμηλόμισθες εργασίες που οι πλείστοι Κύπριοι δεν θα ήθελαν. Οι «παράνομοι» βιώνουν τη χειρότερη εκμετάλλευση: μαύρη εργασία, χωρίς δικαιώματα, ψίχουλα για μισθούς, δουλεύοντας δηλαδή, σε συνθήκες σκλαβιάς. Υπάρχουν επίσης και κοινοτικοί που φτάνουν τους 100.000 (όπως έλληνες και βρετανοί) που απ’ ότι μας λένε, αυτοί δεν «μας παίρνουν τις δουλειές». Να διευκρινίσουμε ότι οι όροι «νόμιμος» και «λαθραίος/παράνομος» είναι όροι που χρησιμοποιούν οι κυρίαρχοι και φυσικά εμείς δε θεωρούμε ότι μπορεί να υπάρξει άνθρωπος παράνομος ή λαθραίος.

Από τους 25.000 λήπτες δημοσίου βοηθήματος, μόλις οι 1.500 είναι ξένοι και οι επιδοτήσεις γίνονται με λεφτά της Ε.Ε. (48 εκατομμύρια ευρώ για την περίοδο 2008-2013) και όχι του κράτους. Ο εταιρικός φόρος στην Κύπρο είναι εξαιρετικά χαμηλός, μόλις 10%. Δόθηκαν εκατοντάδες εκατομμύρια ευρώ στις τράπεζες, σε διαφημίσεις και μπόνους για τους διευθυντές, όπως και «χάρες» σε καπιταλιστές, χωρίς αυτό να αποσκοπεί σε οποιοδήποτε οικονομικό όφελος, αλλά όλα αυτά αποσιωπούνται.

Αφού καταλαβαίνουμε ότι οι υπαίτιοι για τα προβλήματα μας δεν είναι οι ξένοι εργάτες αλλά το κράτος και το κεφάλαιο, ας αναρωτηθούμε: γιατί όλη αυτή η υστερία με τους μετανάστες; Την δεκαετία του '80 υπήρχε αυξημένο κύμα μετανάστευσης αλλά τότε κανένας δεν έκανε λόγο για χαμένες θέσεις εργασίας, γιατί οι μετανάστες συνέβαλαν σε αυτό που ονομάστηκε «κυπριακό οικονομικό θαύμα». Σήμερα, η ανεργία έχει φτάσει στο 7% από το 3,5% του 2008 και τα αφεντικά προειδοποιούν για περαιτέρω απολύσεις, ιδιαίτερα στον οικοδομικό τομέα. Παράλληλα, το κεφάλαιο κάθε χρόνο ανακοινώνει κέρδη τα οποία απομυζούν τα αφεντικά εις βάρος των εργαζομένων. Τα αφεντικά χαμηλώνουν τους μισθούς και απολύουν εργαζόμενους χρησιμοποιώντας την οικονομική κρίση σαν δικαιολογία. Αυτοί δημιουργούν τα οικονομικά προβλήματα, και χρησιμοποιούν τους μετανάστες ως εξιλαστήρια θύματα ώστε να μην στραφεί η οργή και η αντίδραση των εργαζομένων προς τους κυρίαρχους αλλά προς τους μετανάστες, δηλαδή η κλασική πια πολιτική του «διαίρει και βασίλευε».

Ακόμα κι αν φύγουν όλοι οι μετανάστες η οικονομική κατάσταση θα παραμείνει η ίδια ή και χειρότερη (αν υποθέσουμε ότι οι κύπριοι εργαζόμενοι θα αναλάβουν τις χαμηλά αμειβόμενες εργασίες) αφού το κεφάλαιο για να αναπτυχθεί θα χρειάζεται συνεχώς περισσότερα φτηνά εργατικά χέρια και έτσι το βιοτικό επίπεδο θα έπεφτε. Ο καπιταλισμός χρειάζεται τους μετανάστες ως φτηνό εργατικό δυναμικό και τους άνεργους ως εφεδρική στρατιά η οποία λειτουργεί και ως μοχλός πίεσης στους εργαζόμενους με τη λογική του ότι αν κάποιος δεν εκτελέσει μια εργασία με τους επιβαλλόμενους όρους, κάποιος άνεργος θα του «φάει» τη θέση. Είναι τουλάχιστον υποκρισία και αντίφαση να ακούμε από τους ίδιους πολιτικούς που υπερασπίζονται το κεφάλαιο πως η λύση είναι η απέλαση των μεταναστών.

Δεν έχει σημασία η χώρα καταγωγής μας, αν είμαστε άντρες ή γυναίκες, λευκοί ή μαύροι, αλλά ότι αυτοί που μας εξουσιάζουν και μας καταπιέζουν είναι κοινοί εχθροί για όλους μας. Κι όμως, μπροστά στη ζοφερή πραγματικότητα και το μέλλον που μας ετοιμάζουν οι κυρίαρχοι υπάρχουν επιλογές αξιοπρέπειας: η ταξική/κοινωνική συνειδητοποίηση και η έμπρακτη αντιπαράθεση με τα εξουσιαστικά ιδεολογήματα του ρατσισμού και του εθνικισμού, η αυτοοργανωμένη δράση, η ταξική/κοινωνική αλληλεγγύη, η συγκρότηση κοινών αγώνων ντόπιων και μεταναστών για ένα κόσμο χωρίς σύνορα, καταπίεση, εκμετάλλευση και ρατσισμό.

Προτείνουμε τη δημιουργία ανεξάρτητων εργατικών σωματείων βάσης, χωρίς τη διαμεσολάβηση γραφειοκρατών, τα οποία θα λειτουργούν αμεσοδημοκρατικά υπό τον έλεγχο των ίδιων των εργαζομένων, ντόπιων και ξένων.

Πρέπει να οργανωθούμε για να υπερασπιστούμε τις θέσεις εργασίας και τους μισθούς μας.

ΟΥΤΕ ΣΕΚ, ΟΥΤΕ ΠΕΟ, ΟΥΤΕ ΠΑΣΥΔΥ

ΑΥΤΟΟΡΓΑΝΩΣΗ ΚΙ ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ ΤΑΞΙΚΗ

...στον κόσμο των αφεντικών είμαστε όλοι ξένοι

Ένωση Αναρχικών – www.enosianarxikon.blogspot.com